

ся да ся пжтували и въ Влашко и да ся сж нѣкакъ си при-
мирили съ Византийцы тѣ кату непознати.

Асѣнь и Петаръ штомъ достигнѣхъ въ зрѣлѣ възрасть,
кату придадохъ управление то на имоты тѣ си по-малкому
си брату Ювану тии почнѣхъ да дѣйствуваѣтъ между народу
за възстание противъ Византийскаѣ власть и за изгнание
то на Гърцы тѣ отъ Българиѣ, кату ся прѣдварительно спо-
разумѣхъ добрѣ съ Власы тѣ. Срѣдства та за такова едно
прѣдприѣтие не имъ ускѣдѣвахъ, тии имахъ доволно, какъ
выше казаме; трѣбаше само да склонѣтъ народа, а най-
паче Старопланинскы тѣ жители.

Това възстание започва въ 118.. въ Търново и съвременно
въ Старѣ планинѣ подъ прѣдводитѣство то Асѣня. Съ пър-
во то възтание и сполукѣ тѣ, народа прогласѣва Асѣня за
царъ и възобновиава Българскаѣ Патриаршиѣ въ Търново.
Кръвопролитни тѣ битки съ Византийцы тѣ траѣтъ десять
години се съ пагубѣ и разорение на Византийскаѣ импе-
риѣ. Асѣнь разшыри Българскы тѣ границы до Драча и
привзѣ и Атонскаѣ горѣ съ сичкы тѣ ѣ Мѣнастиры. Той
дади едно твърдѣ обшырно развѣтие на Българскѣ тѣ кни-
жевность и наряди твърдѣ добро устройство въ царство то.

Византийскаѣ империѣ въ врѣмя то на Асѣновцы тѣ от-
слабна съвсѣмъ и ся разпада до толкова, штото едно само
голо имя *империѣ* носѣше! Отъ другѣ же стрѣнѣ кръсто-
носци тѣ бѣхъ ѣ почти сподѣлили, какъ то и самыя цар-
ствуюштыя градѣ Византионѣ, тии за дълго врѣмя бѣхъ
освоили отъ дѣто Юванѣ Асѣнь ги испѣди и възвърна ве-
ликодушно Византийцѣмъ града имъ съ еднѣ чясть отъ окол-
шны тѣ му окрѣжыя, колко то да ся държи и да не падни
сѣвсѣмъ Византийскаѣ империѣ. Юванѣ Асѣнь е сторилъ
това само и само да не пропусти западны тѣ да ся въдво-
рѣтъ на Възстокѣ, зашто то той виждаше въ тѣхъ едны